

β'. αὐτός

αὐτός + γράφω

αὐτός + νόμος

αὐτός + κράτος

αὐτός + βίος + γράφω

Γ. Πλήρωσον ταῖς καταλήξεις.

. Ἐγὼ εἰμι Ἑλληνικὸν παιδίον καὶ οἰκῶ ἐν ἀγροῖς.

α'. Ὁ Φίλιππ___ γεωργ___ ἐστὶ καὶ ἔχ___ χωρίον.

β'. Ἐγὼ εἰμι τέκν___ τοῦ Φιλίππ___.

γ'. Τὸ ὄνομα τῶ ἀδελφ___ Στέφαν___ ἐστίν.

δ'. Τὸ ὄνομα τῆ ἀδελφ___ Ἐλέν___ ἐστίν.

ε'. Ἐσμὲν τέκν___ τοῦ Φιλίππ___ καὶ τῆς Εὐρυδίκ___.

Δ'. Ἐπεῖπε ὀρθῶς.

. Τὸ Ἑλληνικὸν παιδίον ἐστίν...

α'. Φίλιππος β'. χωρίον γ'. Ἀλέξανδρος

α'. Ὁ Φίλιππός ἐστι...

α'. παιδίον β'. γεωργός γ'. χωρίον

β'. Ὁ Φίλιππος ἔχει...

α'. ἀδελφόν β'. τέκνον γ'. χωρίον

γ'. Τίς ἐστὶν ὁ Στέφανος;

α'. ἀδελφός β'. γεωργός γ'. πατήρ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ἀρσενικόν θηλυκόν οὐδέτερον

ὁ -ος ἡ -η τὸ -ον

τὸν -ον τὴν -ην

τοῦ -ου τῆς -ης τοῦ -ου

τῶ -φ τῆ -η τῶ -φ

τὰ -α

[§ III.1.2.]

Ὁ ἐνεστώσ χρόνος

ἐγὼ εἰμί ἔχω οἰκῶ

σὺ εἶ

οὗτος

αὕτη

τοῦτο

ταῦτα

ἡμεῖς ἐσμὲν

[§ VII.1.]

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΑΙΔΙΟΝ - II

ΛΕΞΕΙΣ

ἀγρός (ὁ)
 ἀδελφή (ἡ)
 ἀδελφός (ὁ)
 γεωργός (ὁ)
 μήτηρ (ἡ)
 παιδίον (τό)
 πατήρ (ὁ)
 τέκνον (τό)
 χωρίον (τό)
 ἄλλος, ἡ, ο
 δηλός, ἡ, ον
 Ἑλληνικός, ἡ, ὄν
 γεωργέω -ῶ
 ἐρωτάω -ῶ
 ἔχω
 λέγω
 ὀνομάζω
 δέ
 δή
 ἐπειδή
 μέν
 οὖν
 οὕτως

δ'. Τὸ ὄνομα τῆ ἀδελφῆ ἐστι...

α'. Ἑλένη β'. Εὐρυδίκη γ'. Ἑλένη

ε'. Ἡμεῖς ἐσμέν.

α'. χωρία β'. τέκνα γ'. ὄνομα

ε'. Ἄκουσον καὶ γράψον.

Ἐγὼ _____ Ἑλληνικὸν _____ καὶ οἰκῶ
 ἐν ἀγροῖς. Ἐνταῦθα γὰρ ἐν τοῖς ἀγροῖς
 _____ ὁ Φίλιππος ἐστίν, ὃς γεωργεῖ καὶ ἔχει
 _____.

Ἐγὼ μὲν εἰμι _____ τοῦ Φιλίππου, οὗτος
 δὲ πατήρ μου _____. Καὶ ἄλλα τέκνα
 _____ ὁ Φίλιππος· ἐγὼ εἰμι τέκνον _____
 καὶ ἔχω _____ τε καὶ _____. Ὀνομάζουσι
 δ' ἐμὲ μὲν Ἀλέξανδρον, τὸν δ' _____
 ὀνομάζουσι Στέφανον, τὴν δ' _____
 Ἑλένην. Ἐσμέν οὖν τέκνα _____ Φιλίππου
 καὶ _____ Εὐρυδίκης, ἡ μήτηρ ἐστίν.

στ'. Ἐπεῖπε ἀληθῶς ἢ ψευδῶς.

	ἀληθῶς	ψευδῶς
Ἐγὼ εἰμι Ἀλέξανδρος.	X	
Ἐγὼ ἔχω χωρίον.		
Ὁ Φίλιππος τέκνον ἐστίν.		
Ἡ Ἑλένη ἀδελφὴ ἐστίν.		